

Mindretal i Sagen, og Tinget skal altsaa stemme om de to Forslag, medmindre det skulde lykkes at faa Sagens Afgørelse udsendt til tredie Behandling — hvad der vel ikke er stor Sandsynlighed for —, for at man kunde gøre endnu et Forsøg paa at opnaa Forlig om dette Spørgsmaal, noget, jeg i høj Grad vilde paaskønne.

Jeg erkender, at der er sket et stort Fremskridt, idet den højtærede Landbrugsminister nu foreslaar at forhøje det paa Finanslovsforslaget opførte Tilskud ret betydeligt, men jeg synes ikke, det er nok. I alle de Aar, jeg har været Medlem af dette høje Ting, har jeg ment, at de Punkter, hvor det gjaldt om at udvikle vort Landbrugs Produktionsevne, var ikke dem, hvor man først skulde sætte ind paa med Besparingsbestræbelser. Er der noget Sted, hvor man ser Arbejdsomhed, Flid, Nøjsomhed og Udvikling, er det dér, hvor man bryder og opdyrker Heden og mergler de store Arealer. Man har i Viborg, Ribe og Ringkøbing Amter set det store Fremskridt, der her er sket paa Landbrugets Omraade.

Jeg tror, det vil være formaalstjenligt, at man giver et rigeligt Tilskud til at faa det Arbejde fortsat baade her i det gamle Kongerige og i Sønderjylland, og kan der ikke opnaas Enighed om en Udsættelse, vil jeg stemme for Venstres Forslag. Jeg gør det ud fra den Betragtning, at man staaer overfor store Opgaver, og jeg haaber, at der ad den Vej skal indvindes nyt Land. For en Tid siden læste jeg, at alene fra Kølsen Mergelleje er der udkørt Mergel til 50 000 Tdr. Land. Det er en saa stor Indsats i den kulturelle Udvikling i Danmark, at man ikke har Lov til at se bort derfra. Jeg er klar over, at det er nødvendigt, at man gennemfører Besparelser paa mangfoldige Omraader, men hver Gang vi har staaet overfor dette store Spørgsmaal om at skaffe Arbejde og støtte dansk Produktion, har jeg altid været villig til at yde Støtte, enten Kravene saa kom fra By eller fra Land, og naar man er født og opvokset i Hedegne og har set det Fremskridt, der er foregaaet dér, kan man ikke faa sig selv til at tro, at det just er dér, man skulde sætte ind med Sparsommelighed, thi er der noget Sted, hvor der udvindes Værdier, er det paa disse Egne.

Naar der henvises til, at det særlig er de store Mergellejer, der bliver brugt, saa hænger det jo sammen med hele Arbejdsmaaden for Tiden. Man kan ikke som for en Menneskealder siden grave Mergel op af et lille Hul i Jorden, det lønner sig ikke; dér, hvor man har de store Mergel-

banker, og hvor man har Lejlighed til at gennemføre Stordrift, vil det altid være mest formaalstjenligt at hente Mergelen. Og det har vist sig, at den Udvikling i Retning af store Sammenslutninger, der er foregaaet, har bidraget til, at mange har faaet Mergel, som ellers ikke vilde have faaet.

Kan man, som sagt, ikke samle dette høje Ting om en enstemmig Indstilling, vil jeg stemme for Venstres Forslag, men jeg beklager, at der skal være den allermindste Antydning af Partipolitik i denne Sag.

Andreasen: Det ærede Medlem sluttede med at sige, at han beklagede, at der skulde være den mindste Antydning af Partipolitik i denne Sag. Det gør jeg ogsaa, og det har jeg fremhævet i Finansudvalget, men det ærede Medlems Beklagelse er sikkert ikke alvorlig, thi saa vilde han ikke have holdt den Tale, han holdt her imod sine egne Partifæller.

Vesterager: Jeg synes, det er en løjerlig Logik, at naar man siger noget imod et enkelt eller flere Medlemmer indenfor sit eget Parti, skal det være Tegn paa, at man vil have Partipolitik i det hele. Hvis jeg ved enhver Lejlighed fulgte mit Parti og var en svoren Tilhænger af en hvilken som helst Beslutning, der blev taget af det, synes jeg, man med mere Ret kunde beskyldte mig for at være Partigænger.

Andreasen: Alle det ærede Medlems Betragtninger med Hensyn til den kulturelle Side af dette Spørgsmaal deler vi jo alle her i denne Sal. Det ærede Medlem kunde, hvis han vilde fremme noget nyttigt og godt, have nøjedes med at henstille til Ministeren og Finansudvalget og alle Partierne at tage Sagen op til fornyet Overvejelse inden tredie Behandling. I Stedet for holder han en lang Tale om noget, som vi alle er enige om.

Ulrich: Jeg synes, det er højst beklageligt, at der her i dette høje Ting skal være Uenighed om dette Spørgsmaal, og paa Foranledning af den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Andreasen kom med, vil jeg meget gerne henstille, om man ikke kunde tage denne Sag op til Overvejelse mellem anden og tredie Behandling og søge at komme til en Afgørelse, som alle 4 Partier her paa Tinget kunde enes om. Jeg tror, det vil være overordentlig heldigt, og jeg